

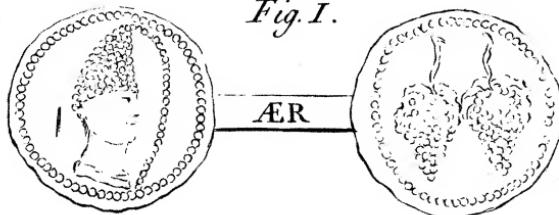
LXVI. *Conjectures upon an inedited Parthian Coin.* By the Rev. John Swinton, B. D. of Christ-Church, Oxon. F. R. S.

To the Rev. Thomas Birch, D. D. Secretary to the Royal Society.

Good Sir,

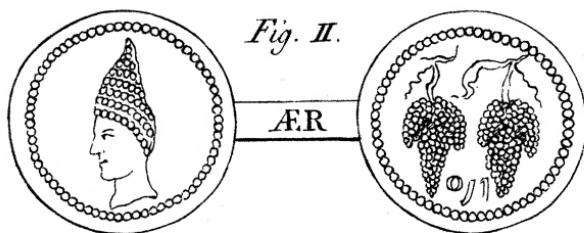
Read May 1, 1760. I Some time since met with a Parthian coin, nearly of the size of the middle Roman brats, that seems to merit the attention of the curious. For though the piece itself is in very indifferent conservation, yet it has not been hitherto published, and may perhaps serve to illustrate an exceeding rare coin, with a draught of which the learned world has been obliged by M. Bouterouë. As therefore it may possibly be deemed not altogether unworthy the notice of the Royal Society, I have taken the liberty to trouble them with a few conjectures upon it; especially, as they have done me the honour to order the publication of two papers, a few years since, upon similar subjects. To this I have likewise been farther excited by part of a letter, written lately to my worthy friend the Reverend Mr. John Nixon, a learned member of the Society, by Sig. Abate Venuti; who therein mentions the famous F. Corsini's approbation of my remarks upon Monneses's coin, inserted in the fiftieth volume of the *Philosophical Transactions*, excepting that he suspected the *Victory* on the reverse to allude to the Parthian monarch's devastation of the neighbouring provinces, and usurpation of the Parthian

Fig. I.

Apud Joannem Swinton, S.T.B. Oxoniens. R.S.S.

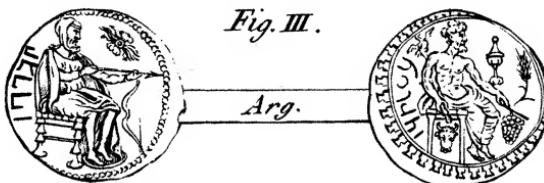
Fig. II.

1.....λ
J.....ι
O.....γ

Apud D. Bouteroue, p. 33.

Fig. III.

Apud Henricum March Armig.

J. Vondelij.

Parthian throne. I have therefore endeavoured to remove the suspicion F. Corsini has entertained, and attempted to prove, that the impression of this *Victory*, so utterly repugnant to the Parthian genius, must have been occasioned by some remarkable advantage, gained by the Parthian forces over the Romans. In order to which, I have at least in some measure evinced the Romans to have adorned with such a *Victory* the reverses of their coins, not only after a battle had been won, as F. Corsini would seem to maintain, but likewise on certain occasions after other prosperous military exploits. It is also here rendered probable, that the *Victory* was impressed on Monnefes's medal, in allusion to the manner in which the Romans treated the Parthians, on their coins, after any favourable military event; that F. Corsini is not quite consistent with himself, the reason by him assigned for differing from me, on the principle he has advanced, being subversive of his own opinion; and that, as the reverses of the other Parthian medals never exhibit a *Victory* in the Roman taste, the coin before me could have been struck only to perpetuate the memory of some signal achievement, performed by the Parthian arms against the Romans.

If the conjectures now submitted to the consideration of the Royal Society should meet with the approbation of that most learned and illustrious body, they will undoubtedly be allowed to throw some light on the singular and valuable medal above-mentioned, published by (1) M. Bouterouë, never hi-

(1) *Recherches Curieuses des Monoyes de France &c. Par Claude Bouterouë*, p. 33. A Paris, 1666.

thereto explained. I therefore judged it not improper to transmit you an accurate draught of this coin, as well as one of the medal here so particularly described ; [Vide Tab. XVII.] which may probably be the more acceptable to many, who have a taste for this kind of literature, as M. Bouterouë's book itself cannot now without great difficulty be found.

With regard to the language of the paper in which my remarks are contained, I shall only beg leave to hint, that it is understood by all who are proper judges of the performance. For this therefore I shall offer no other apology, than that the letter from Sig. Abate Venuti to Mr. Nixon, which occasioned it, is penned in the Latin tongue ; and that the famous F. Corsini, the removal of whose doubt or suspicion was one of the principal objects I had in view, writes for the most part at least in the same language. I might however add, that many learned foreigners, who are particularly pleased with such disquisitions, are much better acquainted with Latin than any other tongue, except their own ; and that it were to be wished the use of this noble language, in the republic of letters, were more general than it at present (2) seems to be. You will give me leave only farther to suggest, that there can be no impropriety in communicating to the Royal Society the following remarks, the (3) paper they are intended to support not only authorizing but even requiring such a com-

(2) *Nov. Act. Erudit. Lips. Mensis Maii A. 1755.* p. 252.

(3) *Philosoph. Transact.* Vol. L. p. 184—187.

munication ;

munication ; and to assure you that I am, with the most perfect attachment and respect,

S I R,

Your most faithful,

Christ-Church, Oxon.

Apr. 24th, 1760.

and most obedient,

humble servant,

J. Swinton.

*In Nummum Parthicum hactenus ineditum
conjecturæ.*

I.

NUmisma planè incognitum, quod vulgavit (1) D. Bouterouë, in adversâ parte regis cujusdam imberbis exhibit caput, tiarâ margaritis five unionibus fulgente ornatum ; in aversâ verò binos racemos, ut et trinas inusitatâ formâ literas, quarum potestas etiamnum ignoratur. Aliud item haud parùm detimenti à tempore perpeßum, cuius ectypum Regiæ Societati jam visendum sisto, capite regis tali mitrâ

(1) *Recherches Curieuses des Monoyes de France &c.* Par Claude Bouterouë, p. 33. A Paris, 1666. Si Gamma pone Vologefis III. caput Gazam, vel Gazacam, Mediae Atropatiæ urbem, indigitet, ut existimat Vaillantius (1); trina elementa incognita, in nummo Bouteriano conspicua, eandem forsan urbem designent. Quod et ipsæ eorundem formæ suadere videntur. Primum enim *Gimel* Phœnicium figurâ refert, secundum *Zain* Chaldaico et Palmyreno non est absimile, tertium verò ipsissimum Phœnicium *Ain* se facile fatetur. *Ain* autem (2) nunc *Aleph*, nunc *Gimel* (3) sonuit. Hinc igitur vox Gaza, Straboni (4) usitata, Gazag, vel Gazaca, quæ Stephano (5) Byzantino magis placuit, fortasse sit enata.

(1) J. F. Vaill. *Arſacid. Imper.* p. 366. Parisis, 1728. (2) Boch, *Chaz.* p. 812, 813. Francof. ad Mœn., 1681. (3) Id, ibid. p. 561. (4) Strab. Lib. xi. p. 523. (5) Steph. Byzant. in voc. ΓΑΖΑΚΑ.

seu tiarâ conspicui nobilitatum, supellex mea antiquaria suppeditat. Hoc ante caput sceptrum ostentat, pone autem figuram, quæ Græcum elementum *Gamma* referre videtur. Cætera nummus noster Bouterouiano non dissimilis jure haud iniquo censendus. Quare altero aliquantulum illustrato, nonnihil etiam lucis alteri forsan aspergatur.

II.

Tiaram quod attinet, nostro in numismate depictum, eum è rectis unum esse, quos, Xenophonte (2) teste, Cyrus accepit à Medis, et ad successores transmisit, summæ majestatis insignia, ita ut nemini liceret gerere, nisi regibus, ex auctoribus hîc laudatis abundè fit perspicuum. “ Solos (ait (3) V. C. Theophilus Sigefridus Bayerus) “ reges geffisse ad-“ firmant nobis Aristophanes et ejus Scholia de “ Persis, Josephus autem et Dio Prusæus de Parthis.” Pergit Cel. Bayerus, “ Quos igitur (tiaras) dicemus “ rectos nisi eos, qui non lunatum in orbem circum “ tempora flechterentur, sed rigidiores essent apices et “ altiores?—Neque ausi sunt (si eundem audiamus Bayerum) “ Edeffeni reges iis uti, potentia et ma-“ jestate inferiores Parthis.” Quandoquidem igitur hic nummus ante eversum ab Artaxerxe Parthorum imperium videtur procusus, ac proinde ad Persas, saltem posteriores, vix referendus; eum à Parthiæ quodam rege fuisse percussum, et si tiaræ figura parti adversæ insculpta complurium Parthicorum formæ non ad amissim congruat, omnino certè par est arbitrari.

(2) Xen. *Cyrop.* L. viii. c. 3.

(3) Theoph. Sig. Bayer. *Hijl. Ofrhoen*, &c. *Edeffen*, &c. p. 135,
136. Petropoli, 1734.

III.

III.

His ritè perpensis, tiaram nobis Parthorum regem indigitare, cordatum quemque vix inficias existimo iturum. Quo conceffo, Vologesem III. numisma nostrum cudisse, indicio erunt, forsan certissimo, in priori facie ante caput sceptrum et pone litera *Gamma*, si modò figura superiùs memorata pro isto elemento commodè satis accipi possit. Etenim hujusce principis nummum, à (4) Cl. Vaillantio publici juris factum, sive typum, sive modulum respiciamus, nostrum plurimùm referre, vel cæcūtienti sat clarè innotescat. Nil interim mirandum, quòd caput regis imberbis, seu potiùs mediocriter barbati, antica primùm ostentaverit; cum (5) Mannus, regulus finitimus Parthis, in nummulo sine barbâ depingatur, et nonnulli Parthorum (6) reges (quorum numero ipse forsan Vologeses III. accenseatur) mediocriter tantùm barbati in numismatis interdum conspiciantur.

IV.

Quod ad binos racemos spectat, quibus pars nummi nostri posterior cernitur signata, id quoque quicquid sit symboli Parthorum regem ante oculos ponere fortasse reperietur. Numisma enim argenteum majori formâ penes spectatissimum virum, Henricum March, armigerum, à V. C. Arthuro Pullinger ex Oriente

(4) J. F. Vaill. *Arsacid. Imper.* p. 364—369. Parisiis, 1728.

(5) Nicol. Fran. Haym Roman. *Del Tesor. Britan.* Vol. Second. p. 57, 58. In Londra, 1720. *Numism. Antiqu. Collect.* à Thom. Pembr. et Mont. Gom. Com. P. 2. T. 72. Wise Epist. ad V. Cl. Joannem Masson de num. Abgari Regis. Oxon. 1750.

(6) J. F. Vaill. *Arsacid. Imper.* p. 31, 58, 105, 321, 364, 366, &c.

fecum in Britanniam reportatum, in anticâ typum ostentat, Parthico (quo complures nummi (7) insigniuntur) non dissimilem: principem nempe sellæ incidentem, manibusque sagittam gestantem, ante cuius pedes visitur arcus; in posticâ verò senem, sinistrâ tenentem racemum. Si igitur numisma nostrum ad Vologesem III. pertinuisse autememus, à vero forsan non multùm abludemus. Interim si cordatus quispiam aliter senserit, integrum sit ipsi suâ gaudere sententiâ, eandem quoque nobis largiatur veniam.

V.

Si superiùs annotatis suffragentur eruditi, et a Vologese III. nummulus noster habeatur reverè percussus, rogitet forsan aliquis, “ quî fit ut princeps iste æreos “ cuderit nummos, cum argentei ferè soli (si ex iis “ qui nobis supersunt hâc de re judicium faciamus) “ sub ejus in imperio antecessoribus prodierint ? ” Cui respondeamus licet, “ Monnësis nummus, te-“ tradrachmarum magnitudine (8), à Cl. Vaillantio “ evulgatus, pariter ac noster, æreus est ; quin et “ alium Vologesis II. rarissimum ad æreorum mediæ “ formæ numerum idem adscripsit (9) Vaillantius. “ Quidnì igitur Vologesis III. numismata interdum “ ex ære cernantur conflata ? Hoc enim factum “ fuisse propter res Parthiæ difficillimas, eo imperii “ clavum tenente, summamque argenti penuriam, “ cum jam laudato (10) Vaillantio arbitramur.”

(7) J. F. Vaill. ubi sup. pass.

(8) J. F. Vaill. *Arſacid. Imper.* p. 341.

(9) Idem ibid. p. 345.

(10) Id. ibid. p. 341.

VI.

VI.

Parthorum res sub Vologese III. haud parùm fuisse turbatas, bello iis à Severo tunc temporis illato, (11) ex Herodiano, Spartiano, et Dione abundè constat. Anno enim Arsacidarum æræ vulgaris 456°. vel 457°. seu potius, si meam eatur in sententiam (12), 429°. Severus Parthos inopinatò est aggressus; quin et cæsis primò *quicunque obvii ei sunt facti*, non *quicunque restitissent*, ut Herodiani (13) verba, πάντα τε ἐμπιπλούσα, perperàm Latinè vertit Angelus Politianus, regiam Ctesiphontem trajecto Tigri cepit, atque militibus diripiendam concessit. Illinc ipso rege cum paucis tantùm equitibus elapso, thesauris illius ornatuque omni et supellecstile potiti victores regrediuntur. Quanquam autem, prosperè succedentibus rebus, literas ad Senatum Populumque Romanum de se magnificas dederit, ac depictas in tabulis pugnas, victoriasque suas, si Herodiano (14) fides sit habenda, exposuerit Severus, nihil non honorum decernente Senatu, et super his cognomina imponente gentium devictarum; “ *ullam* (15) tamen, eodem “ anno, Romanos inter et Barbaros revera interfuisse “ pugnam,” ex isto historico haud facile colligamus. Neque ab Herodiano hâc in re dissentit Spartanus (16), qui nullius Severum inter et Vologesum præliai,

(11) Herodian. Lib. iii. *Æl. Spartan. in Sever.* Dio, Lib. lxxv. p. 854.

(12) *Philosoph. Transact.* Vol. L. p. 183—187.

(13) Herodian. ubi sup. c. 30. Oxon. 1678.

(14) Idem ibid. c. 31.

(15) Venut. ad V. C. Joannem Nixonum, A. M. & R. S. S. Epist. Vid. etiam *Æl. Philosoph. Anglican.* Vol. LI. p. 205.

(16) *Æl. Spartan.* ubi sup.

dicto anno commissi, usquam meminit. Quod quidem silentium calculo suo egregie confirmat Dio (17), cuius sic se fermè habent verba : “ Item Seluciam et “ Babylonem *desertas celeriter occupavit*, ac paulo “ post Ctesiphontem ; quam urbem diripiendam re-“ liquit militibus, et in eâ cædem maximam fecit, “ cepitque superstitum hominum ad centum millia. “ Vologesum tamen non est infecutus, neque Ctesi-“ phontem retinuit ; sed tanquam ob id solum ve-“ nisset, ut eam &c.” Undè verisimile admodum videtur, nullam Romanos inter et Barbaros hâc fortuitâ in Parthiam expeditione interfuisse pugnam ; cum Seleuciam et Babylonem ab hostibus fuisse *de-
sertas*, et à Severo *celeriter occupatas*, celeberrimus ille scriptor disertè monuit. Celeberrimus, inquam, ille scriptor ; cum Dioni Severi comiti et familiari omnino fidendum, præfertim si suo testimonio dicti duo historici, Spartanus et Herodianus, scriptis ejus etiam fidem adstruxerint. Ast quanquam in suâ ad Senatum epistolâ prælia quædam tantummodo commentus sit Severus, *Victoriam* in aversâ parte *Gradien-
tem* præ se ferentes (18), denarios tamen, in perpetuam rei memoriam, signari jussit. Undè quodammodo patet, Romanorum imperatores *Victoriam* in nummis *Gradientem* interdum scalpsisse, licet nulla “ in-“ ter eos gentemque devictam interfuisse (19) pugna.” Quod et alio forsitan exemplo, ex historiâ Romano-Parthicâ petito, clariùs elucescat. In belli adversus Parthos ab Antonino Caracallâ gesti memoriam, prin-

(17) Dio, Lib. lxxv. p. 854.

(18) J. F. Vaill. ubi sup. p. 361.

(19) Venut. ubi sup.

ceps iste (20) nummos argenteos percussit, *Victoriæ Parthicæ* typum exhibentes. Incruentam tamen à Parthis reportavit victoriam. Etenim, “ ingenti cæde “ Parthorum factâ, prædâque et hominibus magnâ “ copiâ captis, discedit, testante Herodiano (21), “ μηδενὸς αὐτῷ ἀνθεῖται, resistente nullo, vicisque “ et urbibus incensis, datâ potestate militibus ra-“ piendi, quod quisque posset, aut vellet.” Cum Herodiano item, hâc in re (22), concinit Dio; ei enim si fidem tribuamus, Antoninus regionem, quæ Mediam attingit, in quam de improviso irruerat, magnâ ex parte vastavit, multa castella diruit, Árbela subegit, ac sepulchra regum Parthorum, abjectis ossibus, subvertit. “ Verum (23), ait historicus, *quia* “ *Parthi cum eo non venerunt ad manus, nihil de re-* “ *bus tunc gestis scribi à me eximum potest.*”

VII.

Sed et sententiæ nostræ hîc in medium prolatæ calcum quoque suum apposuit præstantissimus Spanhemius. Inter alia enim huc spechtantia eruditè annotavit Vir (24) Clarissimus, “ VICTORIAM PAR-“ THICAM, cum in M. Antonini ac L. Veri, tum “ Severi, Caracallæ, ac Macrini nummis legi, immo “ in Severi nummis etiam VICTORIAM PAR-“ THICAM MAXIMAM: à quibus utique prin-“ cipibus *bella feliciter contra Parbos gesta me-*

(20) J. F. Vaill. ubi sup. p. 375.

(21) Herodian. ubi sup. Lib. iv. c. 20. p. 163. Edit. Oxon. 1678.

(22) Dio, Lib. lxxvii. p. 881.

(23) Idem ibid.

(24) Ez. Spanhem. *De Præstant. &c Uſ. Numism. Antiquor. Vol. Alter.* p. 635. Amstelædami, 1717.

“ morant

“ morant Romanarum rerum scriptores, ac firmant
 “ insuper, cum iijdem nummi, tum additum in iis
 “ PARTHICI, et quidem subinde PARTHICI
 “ MAXIMI, cognomentum.” Notatu hīc non in-
 dignum, numismata Romana VICT. PART. voci-
 bus dimidiatis in aversā parte exornata *Victoriae* iti-
 dem figuram præ (25) se ferre. Undē omnino
 patet, Romanos in nummis VICTORIAM PAR-
 THICAM, auctore Cel. Vir. Ezech. Spanhemio,
 scalpsisse (26), si *bella feliciter contra Parthos*, vel
 prælio secundo, vel alio quoquo modo, gererentur.

VIII.

Hæc de monetam *Victoriae* signandi more, Ro-
 manis diu usitato, dicta sunt. Ad Parthos quod
 attinet, ex nummis talem apud eos consuetudinem
 (27) non invaluisse constat. *Victoria* igitur, sive
 potius *Victoria Gradiens*, Latinum ad modum in-
 sculpta, certissimo est indicio, Monnesen numisma
 hanc ostentans (28), à me fusiùs olim atque uberiùs
 explicatum, in rerum contra Romanos felici-
 ter gestarum memoriam, utque iis par pari refer-
 ret, præsertim ob signatam simili typo pecuniam
 è M. Aurelio Antonino et L. Vero victoribus (29),

(25) J. F. Vaill. ubi sup. p. 333, 375, 382, &c. Francisc.
 Mediobarb. Birag. *Imperator. Romanor. Numism. &c.* pass.

(26) Ez. Spanhem. ubi sup.

(27) J. F. Vaill. *Arsacidar. Imper. Nicol. Fran. Haym Ro-*
man. Del. Tesor. Britan. Vol. Second. p. 30—37. Mus. Theupol.
p. 1221, 1222. Numism. Antiqu. &c. Thom. Pembr. & Mont.
Gom. Com. &c. P. II. T. 76. Claude Bouterouë, ubi sup.
aliisque Scriptor. pass.

(28) *Philosoph. Transact. Vol. L. p. 175—188.*

(29) J. F. Vaill. ubi sup. p. 333.

percussisse.

percussisse. At prælium exinde tunc temporis Romanos inter et Parthos fuisse commissum, propter rationes superiùs allatas, haud æquo jure colligamus. Quare leviter faltem lapsus videtur (30) V. C. Edwardus Corsinus, (31) “ ubi dubitat, ad epocham “ statuendam, de *Victoria* in posticâ (regis Mon-

(30) V. C. Edv. Corsin. apud Venut. in *Latin. ad Joan. Nixonum Epist.*

(31) Perpenso (quod sequitur) Cl. Nixonii apographo, ab eo mecum quām humanissimè communicato, de vero hīc sensus acuminē cordatus lector liquidiūs judicare possit. “ Cl. Corsino doc-“ tissimas Cl. Swintoni conjecturas de nummo Monnesis Partho-“ rum regis communicavi: ille vero comprobavit, admiratusque “ est solertia authoris, ingenique acumēn; tantummodò ubi “ dubitat, ad epocham statuendam, de *Victoria* in posticâ ex-“ culptâ, cum eo anno nulla interfuerit pugna inter Romanos et “ Barbaros: sed cum Monneses regnum usurpaverit, legitimosque “ spoliaverit hæredes, vicinaque devastaverit regna, nil mirum si “ *Victoria* in nummis insculpsérat, atque ad Barbaricam, non “ ad Romanam, referri debet.” Hinc abundè constat, Corsinum, non me, ut voluit Cl. Nixonius, “ ad epocham statuendam, de “ *Victoria* in posticâ exculpā dubitasse.” Nemini enim non liquet, meam de verâ Arsacidarum ærâ, hujuscē *Victoriae* typi ope, feliciùs enodandâ sententiam, quanquam immeritò, in dubium vocâsse Cl. Corsinum; “ cum eo anno nulla, si illum audi-“ amus, interfuerit pugna inter Romanos et Barbaros.” En causa, cur, “ ad epocham statuendam, de *Victoria* in posticâ exculpā “ dubitaverit” Corsinus, ab ipso Corsino, vel, si malimus, Ve-“ nuto, in medium prolatâ. Quinimò *Victoria* figurâ, in hoc Monnesis numismate scalptâ, æram Parthorūm Corsinianam (vel invito Corsino) sine ullâ dubitatione firmandam duxi, ut ex nostris *Actis Philosophicis* omnino fit perspicuum. Voces igitur tantum-“ modò ubi dubitat minus rectè but excepted a little to that part, where he [Mr. Swinton] expresses a doubt, siquid judico, Anglice vertit Cl. Nixonus. Neque meo solo, hac in re, nixus sum judicio; cum præcellentes, quotquot consului, eruditione amici, inter quos eminent reverendus ac doctissimus vir, Josephus Sanford, S. T. B. Collegii Balliolensis Oxon. Socius, mihi certatim adstipularentur. *Philosoph. Transact.* Vol. L. p. 185.

“ nefis nummi) exculptâ, cum eo anno nulla
“ interfuerit pugna inter Romanos et Barbaros;”
tametsi meam hujuscē numismatis explicationem,
quod summo mihi honori duco, teste Cl. Ve-
nuto (32), comprobavit.

IX.

Sed et minūs sibi constare, si non apertè secum
pugnare, quoque videtur vel Cel. Corsinus, vel doc-
tissimus Venutus; cuius huc spectantia, in pereru-
ditâ suâ ad V. C. Joannem (33) Nixonum epistolâ,
ita se habent verba. “ Sed cum Monneses regnum
“ usurpaverit, legitimosque spoliaverit hæredes, vi-
“ cinaque devastaverit regna, nil mirum si *Victo-*
“ *riam* in nummis insculpsérít, atque ad Barba-
“ ricam, non ad Romanam, referri debet.” Hinc
enim abundè constat, docente nos vel Corfino, vel
Venuto, Monnesen monetam suam *Victoriā* sig-
nâsse, propterea quod “ regnum usurpaverat, legi-
“ timosque spoliaverat hæredes, vicinaque devasta-
“ verat regna,” quanquam de prælio inter eum et
Barbaros commissio omnino fileat historia. Ast hoc
minimè patitur instituti Corsiniani ratio, quandoqui-
dem anteà “ dubitaverat de *Victoriā* in poſticâ
“ exculptâ” Vir doctissimus, “ cum eo anno nulla
“ interfuerit pugna inter Romanos et Barbaros,” si
ex historicorum silentio id evinci poſſit. Pari igitur
jure *Victoriā* Barbaricam, si hujusmodi valeat ratio,
ac Romanam repudiemus.

(32) Venut. ubi sup.

(33) Idem ibid.

X.

Sed ut verum apertè atque ingenuè fateamur, id genus argumenta, ex historiæ silentio ducta, facile et nullo negotio, advocatâ præsertim nummorum fide, haud rarò refelluntur. Victorias Romanorum copiis partas præstantiora interdum memorant numismata, ab eorum scriptoribus silentio penitus prætermisas; cuius, ut alia nunc non in medium proferam, nobis exemplo fit VICTORIA GOTTHI. P. (34) à Taciti imperatoris nummo ante oculos posita, et cæteroquin (ut opinor) minimùm nota. Parthos igitur Romanorum aciem non profligâsse, eodem quo Mesopotamiæ urbes ceperunt anno, utcunque de pugnâ taceat historia, pro certo dicere non ausim. Immò Parthos cum Romanis tūm dimicâsse à vero non usquè adeò forsan alienum reperietur, si Vaillantium, cuius de Monnese sensa pressè satis sequitur (35) Cl. Corsinus, perpendamus (36) innuisse, “ hunc prin-
“ cipem ΣΩΤΗΡΟΣ epitheton sibi adrogavisse, ob
“ egregium quoddam adversus Romanos facinus bel-
“ licum; quo popolorum omnium sibi benevolen-
“ tiā atque amorem conciliavit, quoque in turbu-
“ lento illo rerum statu ad Parthicum solium viam
“ sibi patefecit.” Utut tamen est, nil mirum si
Victoriā, more Romano *Gradientem*, Monnesis
nummus jam ostentet; cùm bella (37) contra Romanos feliciter gesserit, et totam fere Mesopotamiæ provinciam, secundum (38) Dionem, perdomuerit.

(34) Francisc. Mediobarb. Birag. ubi sup. p. 410. Mediol. 1683.

(35) Edv. Corsin. apud Venut. ubi sup.

(36) J. F. Vaill. ubi sup. p. 340.

(37) Idem ibid.

(38) Dio, Lib. lxxv. p. 853 *Philos. Trans.* Vol. L. p. 184, 185.